

Bogusław Abramek

Konopnica, woj. sieradzkie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 15, 143-144

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z okresu wpływów rzymskich. Znalaziono tam ślady 6 /?? / budynków o konstrukcji słupowej i zagłębionych, 6 jam, 3 paleniska i 114 śladów słupów w części pozostałości naziemnych budowli słupowych. Budynki były prostokątne, a ich wymiary wahały się od 2,4 x 3,6 m do 4,5 x 6,2 m.

Wśród materiału ceramicznego stanowiącego główną część inwentarza znaleziono m. in. fragment dużego naczynia zasobowego o średnicy 50 cm i fragment naczynia sitowego. Ceramika siwa stanowi około 2-3 % materiału. Głównie w budynkach znaleziono 14 ciężarków tkackich i ich fragmentów i 4 przęśliki. Cennym znaleziskiem jest żelazny talerz o średnicy 21 cm nawiązujący kształtem do znajdujących na obszarach przyłimesowych, odkryty w budynku 3 i grudka nieobrobionego bursztynu z budynku 1. Osadę można datować na fazę C₂ okresu wpływów rzymskich.

Materiały znajdują się w Zakładzie Archeologii Nadodrza IHKM PAN we Wrocławiu.

Badania będą kontynuowane.

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie

Badania prowadzili prof. dr Marek Gedl i mgr Renata Essen. Kontynuacja badań zapoczątkowanych w 1956r. Finansował Uniwersytet Jagielloński i PAN. Ślady osady z okresu wpływów rzymskich, poza obrębem cmentarzyska z okresów halsztackiego i lateńskiego.

W ramach systematycznych badań wielkiego cmentarzyska, przeprowadzono wykopaliska sondażowe na zachód od przebadanego w latach ubiegłych zgrupowania grobów schyłkowej fazy kultury lużyckiej i kultury lateńskiej. Nie stwierdzono obecności grobów. Odkryto jedną jamę z okresu wpływów rzymskich i luźną ceramikę późnołużycką.

KONOPNICA
woj. sieradzkie
Stanowisko 7

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu, Ósmy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z faz PL III do D okresu rzymskiego.

Zbadano obszar 19 m długości i 4 m szerokości i odkryto 10 grobów. Wszystkie groby były pochówkami ciałopalnymi i niemal wyłącznie

jamowymi. Tylko grób 197 był popielnicowy wyposażony w duże naczynia prawie w całości wypełnione kośćmi. Wśród kości znaleziono stopione kawałki brązu, gliniane kółko oraz pokruszone szkło barwy zielonkawej. W grobach 201 i 203 znaleziono, obok ułamków rozbitych naczyń, po jednej brązowej zapince. Pierwsza została silnie uszkodzona w wyniku działania ognia stosu, natomiast druga zachowała się w bardzo dobrym stanie. Jest to mała zapinka o jednodzielnej konstrukcji należąca do fibul silnie profilowanych. Zarówno zapinka, jak i grób datowane są na fazę B₁. Ponadto obok grobu 196 znaleziono kilka dużych i zdobionych fragmentów naczynia terra sigillata oraz naczynia jeżowatego miejscowej produkcji.

Badania na stanowisku 7 w Konopnicy zostaną zakończone w przyszłym roku.

KRAKÓW-NOWA HUTA-BRANICE
Stanowisko 76

patrz
neolit

KROSNO, gm. Pasłęk
woj. elbląskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzili doc. dr hab. Jerzy Okulicz i mgr Aleksander Bursche /autor sprawozdania/, przy współudziale mgr. Jacka Andrzejewskiego. Finansował WKZ w Elblągu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko birytualne kultury wielbarskiej /B₂-C₃/.

Badaniami objęto strefy szczególnie zagrożone zniszczeniem. Przebadano 4 ary ustalając przybliżony zasięg cmentarzyska na północ, północny wschód i północny zachód.

Wyeksplorowano 38 obiektów, w tym: 8 palenisk rusztowych, 2 paleniska "pośrednie", 6 jam grobów szkieletowych, 4 popielnice, 7 jam postupowych, 11 obiektów o funkcji nieustalonej. Paleniska "pośrednie", to obiekty o konstrukcji przejściowej między zwykłymi, owalnymi paleniskami kamiennymi, a klasycznymi dla tego stanowiska prostokątnymi paleniskami, obudowanymi zwęglonymi bierwionami układanymi na ruszt i wypełnionymi ceramiką zarzuconą kamieniami. Te ostatnie obiekty są zapewne unikatowymi relikami stosów. Materiał z nich pochodzący /głównie ceramika/ pozwala je datować na stadia B₂-C₃ okresu późnorzymskiego.

Większość odsłoniętych grobów była badana już przez archeologów niemieckich, pozostałe zostały wyrabowane w starożytności.

Badania czasowo wstrzymane.